

گزارش ورزش ۱۶

جنگ جهانی فوتبال

دیوان دادگستری اروپا طرح مشترک رئال مادرید و بارسلونا برای برگزاری سوپرلیگ را قانونی خواند اما گول های فوتبال اروپا با محوریت انگلستان و آلمان به مخالفت با آن برخاسته اند

یادداشت سردبیر

فوتبال و راه رشد سرمایه داری

سال هاست فوتبال را پدیده ای فراتر از یک ورزش می دانند و بسیاری آن را یک صنعت می خوانند. اما به نظر می رسد صنعت خواندن فوتبال نیز، توصیفی ناقص و نارساست. فوتبال را می توان نمادی از مسیر تحولات جامعه بشری در عصر مدرن خواند. اگر از سطح رقابت ها، قهرمانی ها، عنوان ها و آمارها فراتر برویم و از سطحی کلان تر به آنچه در روندها و سیاستگذاری های فوتبال حاکم شده است، بنگریم؛ آن را بیش از هر چیز نماد و نمونه ای از تغییر روندها در مسیر زیست بشری می یابیم. در واقع، فوتبال در کنار معجزه ها و شگفتی هایی که درون زمین به همراه دارد و با گذشت دهه ها و نسل ها هر از چندگاه باز هم ششمه هایی رو می کند که دهان ها را باز نگه می دارد و فریادها را به آسمان می فرستد؛ در سطح کلان و به مثابه یک کلیت نیز، پدیده ای معجزه آسا و شگفتی آفرین است. ←

محمد جواد روح

خطر سوء محاسبه در دریای سرخ
گفت و گو با محمد شریعتی دهاقان
نماینده پیشین ایران در سازمان همکاری اسلامی

سامانه های دفاع بنزینی
بررسی روند امنیت سایبری بخش سوخت
در خاورمیانه و چشم انداز فنی و اقتصادی آن

آمریکا شریک جرم اسرائیل است
گفت و گویی با کنت راث
مدیر اجرایی پیشین دیده بان حقوق بشر

شمایل آیکونیک موسیقی ایرانی

درباره ابوالحسن صبا به مناسبت شصت و ششمین سالروز درگذشت او

سرمقاله

اشکال از ماست

بیانیه مشترک روسیه و کشورهای عربی در باره جزایر سه گانه ایران، دوباره زمینهای شدت تا نسبت به روابط تهران و مسکو بحث و گفت و گو شود؛ به ویژه این بحث که آیا روس ها همچنان که مشهور است و در گزاره های تاریخی روابط دو کشور مطرح می شود، شریکی پایدار و قابل اعتماد هستند یا خیر؟ واقعیت این است که نه تنها سیاستگذاران بلکه منتقدان سیاست های رسمی نسبت به روسیه نیز کمتر به اصول و مبنای روابط بین الملل توجه می کنند. شاهد آن را در انتقادات وزیر خارجه اسبق نسبت به روسیه باید جست و جو کرد. مسئله این است که گفت و گوها با مقامات خارجی با ادبیات سیاسی و عالی محترمانه و بر اساس اعتماد و احترام متقابل دارد ولی در واقعیت، مبتنی بر حفظ و تأمین منافع ملی و قدرت است و به همین علت نیز نباید این روابط را صفر و یک کرد، نباید موضعی گرفت که امکان تغییر آن را از خود سلب کنیم. نباید مینا را بر فول های شفاف و حتی کتبی گذاشت. نمونه آن برجام است. توافق ها را کتبی می کنند، ولی نه به این علت که مکتوب شدن موجب تضمین آنهاست، بلکه به این علت که محتوای آن قابل خدشه نباشد، ولی تضمین واقعی هر توافقی موازنه قوای طرفین توافق است. ←

واکنش ها به پیشنهاد مذاکره بر سر جزایر سه گانه یا ارجاع به دیوان بین المللی

گزارش دیپلماسی ۲۰۳

نسخه روسی برای جزایر ایران

محمد علی بهمنی قاجار عضو کمیسیون بین الملل کانون وکلا

این درخواستی که از ایران مطرح می شود و اماراتی ها سعی می کنند مطرح کنند که بیا مذاکره کن و کشورهای دیگر هم از این درخواست حمایت می کنند یا به دیوان بین المللی دادگستری ارجاع می دهند، درخواستی است که ایران هیچ گونه الزامی برای پاسخگویی به چنین درخواستی ندارد. یک دولت ملی که به تمامیت ارضی و استقلال خودش متعهد است اصولاً باید چنین درخواستی را رد کند.

یوسف مولایی وکیل دادگستری و استاد حقوق بین الملل

ایران بر این جزایر حاکمیت دارد و حاکمیت هم نه قابل واگذاری و نه قابل مذاکره و نه قابل رفتن به دادگاه است. روسیه در این نوع بیانیه اصلاً رعایت دوستی و روابط حسنه با ایران را نکرده و طرف اماراتی ها را گرفته و به آنها یک پاداش می دهد برای اینکه احتمالاً امتیازاتی که می خواهد در جاهای دیگر بگیرد و از کیسه خلیفه دارد می بخشد. ما حاکمیت مان در جزایر سه گانه نه قابل مذاکره است، نه اختلافی داریم با کسی که بخواهیم به دیوان برویم.

آشوراده احیاشد

روایت آیت الله نورمفیدی از بازگشت رونق به جزیره خزری در سفر استانی رئیس جمهور

گزارش دولت ۲۰۳